

ဗာဏကုဗ

ເຣື່ອງໂກລະຕົວ

ຮອນ ບາກດສອບສຸດກ້າຍບອງເຮົາ

ອິລຍາສ ວາຣີຍ໌

ເພາະເຣື່ອງບາງເຣື່ອງ
ໄມ້ເອົາກາສໄກ້ແກ້ຕົວ

ຈາກຮຸດ ນຸລຸນດ້ວຍຄວາມເບົາໄວ້

ชวนคุย

เรื่องใกล้ตัว

บททดสอบสุดท้ายของชีวิต

อิสยาส วารีย์

จากหนังสือ รูดบักเอนด์ รอคอย ไปชุด มุสลิมมืออาชีพ

094 730 0660 ส่งสัยเกี่ยวกับอิสลาม เชิญโทรหาเรา

สายด่วนอิสลามแคร์ เพราะชีวิตคือบททดสอบ

รับให้คำปรึกษา และตอบปัญหาข้อสงสัย ตามแนวทางอิสลามสายกลาง

โดยคณาจารย์ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะทาง (สามารถฝากเบอร์ให้โทรกลับได้ ไม่คิดค่าใช้จ่าย)

ให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 09:00 - 21:00 น.

อ.อับดุลรอฮมาน นงษ์มณี

อ.มูหำหมัด บินลาวน อ.ดากูต ฮิอัน

อ.อิสมาอีล วิจารณ์ อ.อิลยาส วารีย์

Busayaphol@hotmail.com

<https://www.facebook.com/lcarecall/>

ชื่อหนังสือ: **ชวนคุยเรื่องไทลื้อ**

ตอน บทกถาสอบสุดท้ายของเฮียตี๋

จัดทำโดย: บุษยพา (อิลยาส) วารีย์

Designed by: Peecheey; Freepik.com

ปีที่จัดทำ: ค.ศ. 2017 / พ.ศ. 2560

จัดทำครั้งที่: 2

จำนวนพิมพ์: 1000 เล่ม

ราคา: ฟรี

ISBN: 978-616-429-681-7

บทนำ

ด้วยนามของอัลลอฮ์ ผู้ให้ทางนำ พระองค์ผู้เมตตา ผู้ให้อภัย ผู้ที่ควรแก่ทุก
การสรรเสริญ การงานที่ดั่งามลอันเสร็จสิ้นได้ด้วยความเมตตาของพระองค์
ขอพระองค์ให้พรและความสันติ แก่ท่านนบี ตลอดจน วงศ์วาน
และมีตรสหายอันเป็นที่รักยิ่งของท่าน

พี่น้องที่รักยิ่ง ...

... เมื่อเวลาที่ คนรอบข้าง ไม่ช่วยให้เราหายใจอึดอัด

... เมื่อเวลาที่ อาหาร ไม่ใช่สิ่งที่เอร็ดอร่อยอีกต่อไป

... เมื่อเริ่มรู้ตัวว่า ลมหายใจสุดท้าย กำลังใกล้เข้ามา?

... เมื่อเริ่มรู้ตัวว่าที่ผ่านมา เรา “ทำ” น้อยเกินไป

มันคือ “ความจริง” ที่พวกเราอาจรู้สึกว่

ใกล้ตัว

จินตนาการภาพตอนที่ตัวเองกำลังจะตายออกไหมครับ?

ความจริงที่หนีไม่พ้น

ไม่ว่าจะ มั่งมี หรือ ครอบครอง ความสุข มากเพียงใด

การต้องรอคอย การผ่าตัด รอให้หมอเอาผิด มากริด มาเจื่อน ย่อมทำให้
ความสุขที่มี มลายหายไป

ความตาย น่ากลัวกว่านั้นมาก

สำหรับมุสลิมแล้ว “ความตาย” ไม่ได้น่ากลัวเพียงเพราะตัวของมันเอง

แต่ความน่าสะพรึงกลัวที่แท้จริง คือการที่ “ความตาย” ไม่ใช่การดับสูญ
ไม่ใช่การลาจากตลอดกาล แต่มันคือ

การเดินทางสู่จุดหมายที่มีเพียงเขาเดียว

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ

ทุกชีวิตต้องลิ้มรสความตาย

อาลีฮมรอน ๑๘๕

ความตาย สำหรับ มุสลิม เปรียบเสมือน การถูกนำตัวออกจากห้องสอบ

แน่นอน... ถ้าเราทำข้อสอบได้ดี ย่อมยินดีที่ได้ออกมาจากห้องสอบ ...

... ถ้าทำข้อสอบได้ดี

รถพสมบุญพุ่งข้ามเลนชนรถตู้นักศึกษาที่เพิ่งกลับจาก รับปริญญาเสียชีวิตทั้งคัน!!

ภายในรถตู้คันนั้น ก่อนเกิดเหตุ เหล่าบัณฑิตจะเรีงร่าและมีความสุขเพียงใด?
อาจกำลังเหน็ดเหนื่อย อาจกำลังวางแผนว่า ถึงที่หมายแล้วจะทำอะไรต่อ?

มันเป็นเพียงอีกหนึ่งวันของพวกเขา แต่มันเป็นวันสุดท้ายของพวกเขาทุกคน!!
ช่างน่าเศร้า ทุกอย่างจบลงอย่างรวดเร็วโดยไม่ทันตั้งตัว ไม่ว่าจะเป็น ความฝัน
ความหวัง ความสุข ความทุกข์... ทุกอย่างล้วนกลายเป็นอดีตที่ไม่มีทางไปต่อ

เพราะความตายไม่เคยเคาะประตูบอกเวลาที่มันจะมา เราจึงไม่มีทางรู้
ได้ ว่าเราจะกำลังทำอะไรอยู่ ตอนที่มันมา?

ดูหนัง ฟังเพลง เล่นเกมส์ โททก กินเหล้า กินดอกเบี๋ย
ทำชีนา หรือ นินทา??

เพราะค่าของคนวัดกันที่ตอนจบ

มุสลิมเราจึง ควร ระวัง และ กลัว “ความตาย” ไว้บ้าง

ไม่ใช่กลัวที่จะ “ตาย”

แต่ กลัวว่าเมื่อความตายมาหาโดยไม่ได้บอกกล่าว

เราจะเอาอะไรไปเผชิญหน้ากับผู้สร้าง? เราจะมီးอะไรไว้รับมือกับความน่า

สะพรึงกลัวของวันแห่งการตัดสิน นั่นต่างหากที่น่ากลัวที่สุด!!

ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ได้กล่าวไว้ ดังที่มีในบันทึกของท่านอิมามอัลบุคอรีย์ (ขออัลลอฮ์เมตตาต่อท่าน) ว่า

عن سهل بن سعد رضي الله عنه أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: إن العبد ليعمل عمل أهل النار وإنه من أهل الجنة، ويعمل عمل أهل الجنة وإنه من أهل النار. الأعمال بالخواتيم

“แท้จริงซึ่งว่าคนหนึ่งอาจทำดีงานของชาวสวรรค์ [มาตลอด] แต่เขาได้เป็นชาวสวรรค์ และว่าบางคนอาจทำดีงานของชาวสวรรค์ [มาตลอด] แต่เขาได้เป็นชาวสวรรค์ งานทั้งหมดยกตัดสินกันที่ตอนจบ”

หมายความว่า

ต้องมีคนที่ทุ่มเททำงานเพื่ออัลลอฮ์มาเกือบตลอดชีวิต แต่กลับมาเสียคนตอนช่วงท้ายของชีวิต ส่งผลให้เขากลายเป็น “ชาวนรก”

ในขณะเดียวกัน ย่อมมีผู้ที่ทำความชั่วมาแทบตลอดชีวิต แต่เขาได้กลับใจในช่วงบั้นปลายชีวิต เขาได้ทำให้อัลลอฮ์รักและพอใจ ส่งผลให้เขาเป็น “ชาวสวรรค์!”

ถึงจุดนี้ คุณรู้แน่ใช้ไหม ว่า “ผม” และ “คุณ” พวกเราจะได้อยู่ในกลุ่มใด?
เริ่มกังวลบ้างหรือยังครับ?

บททดสอบสุดท้ายของมนุษย์

มีการถามกันว่า อะไรคือการเตือนใจที่ดีที่สุด

“การมองดูคนก่อนสิ้นใจ”

สำหรับมนุษย์แล้ว เราเกิดมา “เพื่อรับบททดสอบ”

ตลอดช่วงชีวิตของเราจึงมีแต่บททดสอบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เรา “ชอบ” หรือ “ไม่ชอบ”

ผู้อ่านที่รักครับ เราแต่ละคนอาจมีบททดสอบแรกที่แตกต่างกันไป แต่ ทราบไหมครับ ว่า บททดสอบสุดท้ายนั้น แทบจะทุกคน จะโดนทดสอบด้วยบททดสอบเดียวกัน

บททดสอบที่แสนสาหัสเกินจินตนาการ ที่ไม่มีใครล่วงรู้ถึงความทรามานที่แท้จริงของมัน นอกจากผู้ที่กำลังเผชิญกับมันอยู่

سَكَرَاتُ الْمَوْتِ

“อวัจนแห่งความตาย”

[ความทรมานที่เทพทำให้เสียสติเพราะความตาย]

อัลลอฮ์ได้กล่าวในอัลกุรอานว่า

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

และอวัยวะแห่งความตายได้มาอย่างแน่นอน นั่นคือสิ่งที่เจ้าหลีกเลี่ยง
ไม่ได้

[นักวิชาการบางท่านแปลว่า นั่นคือสิ่งที่พอเจ้าหลบหนีมาตลอด)”

ซูเราะฮ์ ๓๐ ฟ อายะฮ์ที่ ๑๙

เช่นเดียวกับที่ท่านนบีมักกล่าวไว้ในบันทึกของท่าน อิมาม บุคอรี ที่ว่า

إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ

“แน่นอน ในความตายนั้น มีอวัยวะ”

[ความทรมานก่อนตายที่ส่งผลให้มีสภาพประหลาดจนคนเมา]

ครับ คนเราเมื่อใกล้จะตาย ทุกคนมีโอกาสเจอกับ สภาวะวิกฤตมันเมา ที่ทำให้
แทบเสียสติได้

เป็นสภาวะวิกฤตที่ไม่ควรจะล้อเล่นด้วยเป็นอันขาด

เพราะทั้ง อัลลอฮ์ และร่อซูลของพระองค์ ต่างเตือนให้ระวังมัน!!

ภวังค์แห่งความตาย (สภาวะมีนเมาแห่งความตาย) คืออะไร?

นักวิชาการมุสลิมนับแต่อดีต หลายต่อหลายท่าน ได้พยายามอธิบายสภาพภวังค์แห่งความตายนี้ บ้างก็จากประสบการณ์ที่พบเห็น บ้างก็จากที่ได้ศึกษา มา บางท่านอธิบายจากความรู้สึกของตนเองก่อนที่จะสิ้นใจ

ครับ ใช้ว่าทุกคนจะเจออะไรเหมือนกัน

เรามาดูที่แต่ละท่านพูดถึงกัน

ครั้งหนึ่ง ท่านอุมัร ได้ถาม ท่าน กะอับ อัลดะฮฺบาร (ผู้เชี่ยวชาญด้านศาสตร์ คัมภีร์โบราณ) ว่า “กรุณาเล่าเรื่องความตายให้ฟังหน่อย”

ท่านกะอับ กล่าวว่า “ครับ ท่านผู้นำของผู้ศรัทธา มันก็เหมือนกับว่ามีดิน หนามที่กีดกันเต็มไปด้วยหนามแหลมคม แทะทะลุทะลวงออกมาจากภายในร่างกาย กีดกันต่างๆ นั้น แทะทะลุข้อต่อทุกข้อ กล้ามเนื้อทุกมัด แทะทะลุทะลวงออกมาจากร่างกาย และมีคนกำยำแข็งแรงออกแรงดึงกระดูกให้มัน ออกจากร่างกาย...”

เมื่อท่านอุมัรได้ฟัง ท่านก็หลั่งน้ำตา”

บันทึกโดย อิบน์ อับี ฮัดดุนยา ท่านอิบน์ อับี ฮัสษัยบะฮฺ ท่านอบูนะฮ์ม (ขออัลลอฮ์เมตตา และพอใจพวกท่าน)

ท่าน ชีตัต บุตรของ เอาวชู่ กล่าวว่า

“ความตาย สำหรับผู้ศรัทธาแล้ว คือ สิ่งที่น่าสะพรึงกลัวและกรรมที่สูงสุดในโลกนุญาและอาคิเราะฮฺ มันยิ่งกว่าการถูกแฉด้วยเลื่อย ยิ่งกว่าการถูกตอกด้วยตะปู ยิ่งกว่าการถูกถลกด้วยกับที่ปลอกเปลือก และหากคนตายถูกคืนชีพขึ้นมาเพื่อเล่าให้ คนเป็น ฟังถึงความเจ็บปวดทรมานของความตาย ชีวิตจะไร้ซึ่งความสุข และการนอนจะไม่นำมาซึ่งการพักผ่อนที่สบายอีกเลย”

ครั้งหนึ่งท่านสะฮัน อัลบะซอรี ได้ไปเยี่ยมผู้ป่วยที่กำลังจะตายในช่วงที่เขากำลังเจอกับภวังค์แห่งความตาย ท่านได้เห็นความรุนแรงและความทรมานที่ชายผู้นั้นประสบ

เมื่อท่านกลับไปบ้าน ท่านอยู่ในสภาพซีดเซียวแตกต่างจากตอนที่ท่านจะออกจากบ้านไป คนในครอบครัวพากันเป็นห่วงและกล่าวว่า

“ขออัลลอฮฺเมตตาท่าน เชิญทานข้าวทานน้ำก่อน”

ท่านได้ตอบกลับไปว่า

“ไม่ละ ครอบครัวของฉัน เชิญพวกเขาเฝ้าฉันไปเกิด ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันได้เห็นสภาวะวิฤติที่น่าสะพรึงกลัวที่มันคงจะตามหลอกหลอนฉันไปตลอดชีวิต จนกว่าฉันจะได้เจอกับมันด้วยตัวเอง”

ท่าน อัมรุ บิน อาศ ก่อนที่ท่านจะสิ้นใจ ลูกชายของท่าน คือ ท่านอับดุลลอฮ์ ได้พูดกับท่านว่า “พ่อครับ พ่อเคยบอกกับพวกเราว่า พ่ออยากจะเจอคนที่มีความซื่อสัตย์ในช่วงที่เขากำลังจะสิ้นใจ เพื่อจะได้ถามเขาให้ลูกรู้ว่ามันเป็นอย่างไร ตอนกำลังจะตาย ลูกคิดว่าพ่อคือคนที่ว่านั้น พ่อครับ ช่วยบอกให้ลูกรู้หน่อยว่า ความตายเป็นอย่างไร?” ท่านได้ตอบลูกไปว่า “ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ลูกเอ๋ย มันเหมือนสัสซังพ่อถูกอัดไว้นอกห้องเก็บเสื้อผ้า เหมือนพ่อกำลังหายใจผ่านรูเข็ม เหมือนกอลนามกำลังถูกลากจากเท้าถึงหัวของพ่อ”

ครับ ภวังค์ก่อนตาย คือ ความทรمانอย่างหนักหน่วงที่มาพร้อม “ความตาย” คือสภาวะที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด จุนง สับสน พลของมันทำให้ผู้ที่ประสบ ทรمان จนมีสภาพเหมือนคนเมามาย

แม้แต่ท่านนบีเอง ท่านยังต้องเผชิญหน้ากับมัน!!

ในช่วงก่อนสิ้นใจ ท่านนบีมุฮัมมัดของเรา (ขออัลลอฮ์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ได้วางขันน้ำไว้ใกล้ตัว ซึ่งท่านได้ถวักน้ำมาเช็ดหน้า พร้อมกล่าวว่า “ลาอิลลาฮ่า อิลลัลลอฮ์ ในความตายนั้นมี ภวังค์ อยู่”

แม้แต่คนใกล้ตัวที่อยู่ในขณะที่ท่านสิ้นใจ อย่างท่านหญิงอาอิชะฮ์ ยังกล่าวว่า “ฉันไม่เคยเห็นใครทรمانเจ็บปวดเท่าท่านนบีเลย”

ก่อนที่จะทำนอบูบักจะเสียชีวิต บุตรสาวของท่าน ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ได้เข้าไปดูใจพ่อในช่วงที่ท่านอบูบักกำลังกรมานหนักด้วยภวังค์แห่งความตายนี้ เมื่อเห็นสภาพของพ่อ ท่านหญิงถึงกับรำพันออกมาเป็นคำกลอนที่แสดงถึงความสงสารที่มีต่อพ่อ เมื่อได้ยืนท่านอบูบักซึ่งปิดหน้าอยู่ ได้เปิดหน้าออก และกล่าวว่า “ลูกเอ๋ย ลูกต้องกล่าวว่า

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

และภวังค์แห่งความตายได้มาอย่างแน่นอน นั่นคือสิ่งที่เจ้าหลีกหนีไม่ได้

[หรืออาจแปลได้อีกว่า นั่นคือสิ่งที่พ่อเจ้าหลบหนีมาตลอด)”

ความน่าสะพรึงกลัว ที่ไม่แบ่งแยก ว่าจะเป็ใครมาจากไหน ยิ่งเป็นคนดี ยิ่งอาจโดนหนัก เพื่อยกระดับขึ้นให้แกเขาในโลกหน้าให้สูงขึ้นไปอีก

ครับ การทดสอบที่อาวหนักที่สุดเท่าที่มนุษย์จะโดนตลอดช่วงชีวิตของเขา

ถึงตอนนี้ บางท่านอาจคิดสงสัย

“ก็แค่กรรมมากหน่อย คงไม่ต้องไปถึงวลามาก?”

พี่น้องที่รักครับ อย่าลืมว่า นอกจากความกรรมแสนสาหัสแล้ว ชะตากรรม ตลอดกาล ในโลกหน้าของพวกเรา ยังขึ้นอยู่กับช่วงเวลานี้ด้วยนะครับ

ถึงจุดนี้ อยากสรุปให้ฟังว่า

การเสียชีวิต “อย่างกรมาน” หรือ การเสียชีวิต “อย่างสงบ”

ไม่ได้เป็นตัวตัดสินว่า ผู้ที่เสียชีวิต เป็น “คนดี” หรือ “คนเลว” นะครับ

เพราะบางครั้ง อัลลอฮ์อาจให้คนดี เจอสภาวะมันเมาหนักๆ

เพื่อลบล้างบาปที่เลื้อยอยู่ของเขา เพื่อยกระดับของเขาให้สูงขึ้นไปอีก

หรืออาจด้วยสาเหตุอื่นที่พระองค์เท่านั้นรู้ดี

และบางครั้งพระองค์อาจให้ คนเลว ตายอย่างกรมาน

เพื่อเป็นการลงโทษเขาตั้งแต่ในโลกนี้

หรือ เพื่อให้เป็นอุทาหรณ์ เตือนสติ ...

และในทางกลับกัน อัลลอฮ์ อาจให้ ทั้ง คนดี และ คนเลว “ตายอย่างสงบ”

ทั้งหมดล้วนมีสาเหตุ ที่เราอาจจะ รู้ หรือ ไม่รู้ ก็ได้

ที่แน่ๆ ทุกคนมีโอกาสเจอ ภวังค์แห่งความตายที่เป็นสภาวะวิกฤติที่มาพร้อม
ความตาย ทุกคน ตามที่อัลกุรอาน และอัลอะดิษ ได้เตือนเอาไว้

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ได้กล่าวไว้ดังมีในบันทึกของท่านอิมาม อัลบุคอรีย์ ว่า

عن عائشة - رضي الله عنها - قالت: "مات رسول الله
- صلى الله عليه وسلم - وإنه بين حاقنتي وذاقنتي،
فلا أكره شدة الموت لأحد بعد رسول الله - صلى الله
عليه وسلم."

“ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ (ขออัลลอฮ์ให้อภัย และความสันติ แก่ท่าน)
ได้เสียชีวิตในขณะที่ท่านชบอยู่ระหว่างคอของฉัน (อิงในสถานที่ถึงขั้น
ถึงนอน โดยสรีระอยู่ระหว่างคอ) จับจากนั้นเป็นต้นมา

ฉันได้ไม่รังเกียจสิ่งที่ตายอย่างทรมานอีกเลย“

บางท่านอาจถามว่า "ไหน ท่านบิบบอกว่าคนดีจะถูกถอดวิญญาณอย่างแพรว
เบา และคนชั่วจะถูกถอดวิญญาณอย่างทรมาณ อย่างนี้จะไม่ขัดกันกับ ภวังค์
ที่ว่านี้หรือ?"

การถอดวิญญาณ จะเกิดขึ้น ภายหลัง ภวังค์แห่งความตาย ครับ

กล่าวคือ คนเราก่อนเสียชีวิต จะอยู่ในภวังค์แห่งความตาย นานเท่าที่อัลลอฮ์
ได้กำหนดให้เขา หลังจากนั้นวิญญาณจึงจะถูกถอดออกจากร่างกาย

ซึ่งการถอดวิญญาณเป็นเรื่องเร้นลับที่ไม่สามารถรับรู้ได้ด้วยตาเปล่า

ท่านบิบบอกไว้คือ "เมื่อวิญญาณถูกเก็บ ตาจะมองตาม"

นี่คือที่มาของการที่ผู้ตายหลายๆ ท่าน ตาเหลือก ซึ่งไม่ได้หมายความว่า เขา
เป็นคนชั่ว หรือเป็นคนดี เลย!

แน่นอนครับ ในที่นี้ มีวิธีสังเกตอยู่ ว่าผู้ตาย ตายในสภาพที่ดี หรือไม่ดี น่าจะ
เป็นคนดี หรือไม่ดี

เช่นเดียวกับที่ว่า มีดุอาอุมากมายที่เราควรรู้ ที่เกี่ยวข้องกับความ ซึ่งคงต้อง
ขอให้ท่านผู้อ่านที่สนใจ ศึกษาได้ จากหนังสือฉบับเต็มครับ

อินชาอัลลอฮ์ และ วัลลอฮุอะลัม (หากอัลลอฮ์ประสงค์ และพระองค์รู้ดีที่สุด)

เพราะมุสลิมเราตัดสินกันที่ “ตอนจบ”

“ผู้ใดที่คำพูดสุดท้าย คือ “ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์) เขาจะได้เข้าสวรรค์” บันทึกโดย อิหม่าม อับดุลอาซิซ และ ฮาดีษ ชัยค้ออัลบานีตรวจสอบแล้วระบุว่า ศอฮิฮ์ [เชื่อถือได้]

ครับ “ธาตุแท้ของคน มักจะโผล่ออกมา ในขณะที่เขากำลังจะตาย”

ธาตุแท้ ที่จะทำให้เขาได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์

ไม่ก็

ความโกรธกริ้วของพระองค์

ตลอดกาลลลลลลลลลลลลลลลลลลล

พี่น้องที่รักครับ มีเรื่องเล่ามากมายเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนก่อนสิ้นใจที่ว่านี้

บางเรื่อง ทำให้เราได้คิด...

บางเรื่อง เตือนให้เราได้สติ...

และบางเรื่อง ก็ทำให้เราได้ขำขบขัน...

[[ขอเริ่มจากเรื่องของคนที่น่าอิจฉาก่อน]]

“ลุงส่ง” (นามสมมติ) ลุงส่ง เป็นกาฬร (ผู้ปฏิเสธศรัทธา) ที่มีโอกาสคลุกคลีกับสังคมมุสลิมด้วยการรับจ้างงานสวน และงานทั่วไป

เท่าที่ผมรู้ ตลอดชีวิตของแก ผ่านร้อนผ่านหนาวมาอย่างโชกโชนตามประสาหนุ่มเซเพลทั่วไป แกก็ติดบุหรี่ และติดเหล้าอย่างงอมแงม

แน่นอน เมื่ออายุมากขึ้น สุขภาพของแกก็เริ่มทรุดโทรม เริ่มทำงานไม่ไหว และญาติใกล้ชิดเริ่มระอา ไม่อยากดูแล จนในที่สุดก็ปล่อยให้แกนอนรอความตายตามลำพังบนเตียงของแก

จนพี่น้องมุสลิมท่านหนึ่งที่เคยเรียกใช้งานแก เริ่มสงสัยว่าทำไมแกหายไปนาน จึงเริ่มถามไถ่ และพาแกไปหาหมอในที่สุด

อาการของลุงส่งเกินกว่าที่แพทย์จะทำอะไรได้แล้ว พี่น้องมุสลิมท่านนั้นจึงกล่าวว่า “ลุงส่ง เป็นมุสลิมเถอะ กล่าวชะฮาดะฮ์ออกมาจากใจ เพื่อที่จะได้พบความสบายที่แท้จริงในโลกหน้า”

คำคั้นนั้นเอง ลุงส่ง ได้เสียชีวิต ในสภาพของ “มุสลิม”

ขอผมเล่าเรื่องเดือนสติบังน่ะครับ เป็นเรื่องที่ได้ฟังมาจากอาจารย์ผมอีกที ซึ่งจริงหรือเท็จคงมีเพียงอัลลอฮ์ที่รู้ แต่เหตุการณ์ทำนองนี้ ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้

หนุ่มมุสลิมคนหนึ่ง คบหาดูใจ กับ สาวผู้ปฏิเสธศรัทธา

แน่นอน เขาโดนกัดกันทุกรูปแบบ ทั้งจากครอบครัวของเขาเอง และครอบครัวของเธอด้วย

จนท้ายที่สุด ...

ด้วยกับปัญหาทางสุขภาพ บวกกับพิษรักที่แพดเผา หนุ่มน้อยมีอาการทรุดโทรม จนเมื่อความตายใกล้เข้ามา เขาทรมพ่อแม่ของเขาอย่างอ่อนแอว่า

“หลังความตาย ผมจะได้อยู่กับเธอที่ผมรักไหม?”

แน่นอน คำตอบที่ได้รับ คือ “...เป็นไปไม่ได้หรอก ลูกคือผู้ศรัทธา ส่วนเธอเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา”

ชายหนุ่มนิ่งไป และกล่าวว่า

“อย่างนั้น ผมขอเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา” !!

และเขาได้เสียชีวิตไปในสภาพเช่นนั้น...

“แม้ความตายก็ไม่อาจพรากเราได้”

... โรแมนติคดีน่ะครับ?...

เรื่องมีต่ออีกนิดหนึ่ง...

เมื่อวันเวลาผ่านไป หลังจากที่ขาดการติดต่อเป็นเวลานาน สาวผู้เป็นที่รักของ
หนุ่มน้อยอาภัพผู้นั้น ได้ติดต่อมา

“...ขอฉันคุยกับเขาหน่อย... ”

“ฉันอยากแจ้งข่าวดีแก่เขาว่า ตอนนี้...

... ฉันศรัทธาต่ออัลลอฮ์ แล้ว”

หลายท่าน คงเคยได้ยิน หลายท่าน คงปรารถนา หลายท่าน อาจคิดว่ามันง่าย
กับชะตืษที่ว่่า

“ผู้ใดที่คำพูดสุดท้าย คือ “ลาอิล่าฮะ อิลลัลลอฮ์” เขาจะได้เข้าสวรรค์”

จริงอยู่ที่อาจจะต้องลงนรกก่อน

แต่ที่แน่ๆ สวรรค์เป็นที่รับรอง

สำหรับเขาแน่นอน

คิดว่าง่ายหรือครับ ที่จะได้พูด?

เคยไหมครับ?

ตั้งใจว่าจะลูกมาละหมาดตะฮัจจุต (ละหมาดกลางดึก) แต่พอถึงเวลา ทั้งที่ก็ตื่นแล้ว แต่ดันไม่ได้ละหมาด

เคยไหมครับที่คิดจะเปลี่ยนแปลงตัวเอง แต่ด้วยความมุ่งมั่นที่อ่อนแอ จึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวเองได้เสียที

นี่ขนาดมีสติสมบูรณ์ ยังพ่ายแพ้ แก่อารมณ์ของตนเองอย่างยับเยิน...

คนที่แพ้ใจตัวเองมาตลอด หากมาเจอ ภาวค์แห่งความตาย คิดว่าจะเป็นอย่างไร? จะผ่านมันไปได้อย่างไรครับ?

บางท่าน (ขอพระเจ้าคุ้มครองพวกเราด้วยเถิด)

ก่อนเสียชีวิต มีคนมาสอนอ่าน “ชะฮาดะฮฺ” ถึงขอบเตียง

คำตอบที่ได้ กับกลายเป็น ความหวั่นหา ความผูกพัน ที่คนใกล้ตายเคยชิน

“ลูกคนนั้นอยู่ไหน” “คนนี้อยู่ไหน”

“ที่ดินตรงนั้นให้ทำอย่างนั้น” “ทรัพย์สินที่มีต้องจัดการอย่างนี้”

บ้างก็ เพ้อ แต่สิ่งที่เคยชินมาตลอดชั่วชีวิตของเขา ...

จนหลายท่านต้องจากลาโลกนี้ไปในสภาพที่น่าอดสูยิ่งนัก (โธ อัลลอฮฺ โปรดคุ้มครองเรา และโปรดเมตตาแก่พวกเขาด้วย)

โปรดอย่าลืม ว่า คนเรา “ทุกคน” มีอารมณ์ชั่วร้ายซ่อนอยู่

มันคืออารมณ์ไฟต่ำที่จุดให้เราติดติดกับโลกนี้

ปกติ มันอาจถูกควบคุมด้วย อีหม่าน (ความรักธา) และความมีสติ ของเรา

ลองสังเกตดูครับ คนที่ดูดี คนที่ดูเหมือนจะมีมารยาทดีหลายท่าน เวลาที่มัน
เมา หรือ ขาดสติ ความคิด หรือ นิสัย ที่ถูกควบคุมเอาไว้ มักจะปรากฏ
ออกมา ซึ่งบางท่านอาจเรียกมันว่า “ธาตุแท้”

บางทีมันอาจเป็นเพียงความรู้สึกเล็กๆ ที่เราพยายามทุกวิถีทางที่จะปกปิดมัน
โดยที่เราเองก็ไม่ได้ชอบมัน แต่เมื่อขาดสติ มันกลับปรากฏออกมา

และเช่นเดียวกัน กับภวังค์แห่งความตาย

ทั้งความทรนทานที่ตาโถม

ทั้งความคิดที่ประดังประเด

ทั้งความกลัว

ทั้งสติที่ลางเลือน ดังคนมึนเมา

คำพูดสุดท้าย จะพูดออกมาตามสิ่งที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจ

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจาก ... ใครนะ???”

เผชิญหน้าครั้งสุดท้าย กับ “ศัตรูกาวร”

เมื่อครั้งที่ อิบลิส นายใหญ่ของ “มารร้ายทั้งหลาย” ได้ผูกใจ พยาบาท อาฆาต ต่อ ท่านนบีอาดัม (ขออัลลอฮฺให้พรแก่ท่าน) รวมถึงมวลมนุษย

เมื่อครั้งที่มันเลือกทางเดินที่ว่า “ไม่ว่าตัวเองจะต้องพ่ายชนะแค่ไหน ขอเพียง ได้ลากพวกแกให้ย่อยยับไปด้วย”

ความแค้นที่ฝังแน่นตราบนพันพากษา ตราบชั่วขณะที่ลงนรกไปแล้วก็ตาม!!

เมื่อมันเลือกหนทางแห่งการฟ่าฟันพระเจ้า อิบลิส ได้ขอต่ออัลลอฮฺไว้ว่า

قَالَ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ

ไปสดผ่อนปรนแก่ข้า (อย่าเพ่งลงโทษ และอย่าเพ่งให้ตาย) จนกว่าจะ
ถึงวันที่พวกเงาถูกให้คืนชีพด้วยเลือด

قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

พระองค์ได้กล่าวตอบว่า แน่ละพระเจ้าจะได้อยู่ในกลุ่มของผู้ที่ได้รับการ
ผ่อนปรน

(อิบลิส จะขออายุที่ยืนนานไปทำไมหรือครับ?)

قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

ฉันได้กล่าวต่อไปว่า ด้วยเหตุที่พระองค์ทำให้ข้าต้องอยู่ในความหลงผิด
แผนของข้าจะบังเอิญทางพวงเขาจากหนทางอันเที่ยงตรงของ
พระองค์

ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ
أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

ข้าจะมาหาพวงเขา ทั้งจากเบื้องหน้าของพวงเขา จากเบื้องหลังของ
พวงเขา จากทางขวาของพวงเขา จากทางซ้ายของพวงเขา และ
พระองค์จะพบว่าส่วหน้าของพวงเขาไม่ใช่ผู้ที่ขอบคุณ

(อัลอะฮฺรอฟ ๑๔-๑๗)

หากเราเหลือโอกาสสุดท้าย ที่จะทำให้ความปรารถนาสูงสุดในชีวิตของเราเป็น
จริงได้? เราจะทุ่มสุดตัวเพื่อใช้โอกาสนั้นให้คุ้มค่าที่สุดไหมครับ? ...

สำหรับคนอื่นผมไม่รู้ แต่ผมมั่นใจว่าสำหรับ ชัยฏอน (มารร้าย) ผู้ที่มีความ
ปรารถนาสูงสุดในชีวิตว่า “มันต้องลงนรกไปพร้อมกับข้า”

ผมว่าไม่ใช่เรื่องแปลกเลย ที่มันจะต้องทุ่มทุกอย่างที่มี เมื่อพบว่าเป็นโอกาส
สุดท้ายแล้วที่จะทำให้คนคนหนึ่งหลงผิดได้ เพราะถ้าพลาดแล้ว พลาดเลย

การล่อลวงของชัยฏอน ในช่วงภวังค์แห่งความตายนี้ แม้แต่ ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พร และความสันติแก่ท่าน) ยังขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้รอดพ้นจากมัน

ใช้ครับ ท่านที่ได้ชื่อว่า เป็นผู้ที่ดีที่สุดในโลกนี้

ท่านได้ขอในช่วงหนึ่งของดุอาของท่านว่า

« .. وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ »
رَوَاهُ أَحْمَدُ وَأَبُو دَاوُدَ وَالتِّرْمِذِيُّ وَالحَاكِمُ وَسَنَدُهُ صَحِيحٌ

“...และฉันขอความคุ้มครองต่อท่าน ให้พ้นจากดาสดลลวงของ
ชัยฏอน ในขณะที่ความตายมาเยือน”

บันทึกโดย อิมามอะฮ์มัด และ อัลฮาคิม

มันคือช่วงเวลา ที่ ชัยฏอน จะมาหาเราที่ใกล้ตาย ที่กำลังอยู่ในภวังค์ เพื่อกุมทุกความสามารถที่มีให้ชีวิตเราปิดจากในสภาพที่เลวร้ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ช่วงวิกฤติ ที่เราร่อนแอกที่สุด ช่วงที่ความคิด และอารมณ์ต่างๆ ประดังประเดออกมา

แล้วพวกเราจะรับมือกับมันได้อย่างไร?

ท่านนบี (ขออัลลอฮ์ให้พรและความสันติแก่ท่าน) ยังได้ขอความคุ้มครอง
ต่ออัลลอฮ์ทุกครั้งในขณะละหมาดว่า

... وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ...

“... และฉันขอความคุ้มครองต่อท่านให้พ้นจากขบถและกิเลสที่เกิดขึ้น
ในชีวิต และขบถและกิเลสที่มาจากความตาย ...” บันทึกโดยอิมามอัลบุคอรียะฮ์
และมุสลิม

หายนะจากการมีชีวิต หมายถึง สิ่งไม่ดีต่างๆ ที่มาประสบ ตลอดช่วงชีวิตของ
เรา เช่น ความลุ่มหลงที่มีต่อ الدنيا เป็นต้น

ในขณะที่ หายนะที่มาพร้อมความตาย นอกจาก ภวีก่อนตาย แล้ว ยัง
รวมถึงการล่อลวงของชัยตอนก่อนตายด้วยเช่นเดียวกัน

ชัยคอัลกุฎบีย ได้กล่าวไว้ในหนังสือ อัตตะฮิกเราะฮฺว่า ฉันได้ยืมอาจารย์ของฉัน
ท่านอะฮฺมัด บิน อุษัยบ์ กล่าวว่า “ฉันได้ไปเยี่ยมพี่น้องของอาจารย์ของเรา อับดู
อะฮฺมัด อะฮฺมัด บิน มุฮัมมัด อัลกุฎบีย ที่เมือง กุฎบะฮฺ ในขณะที่กำลังสิ้นใจ มี
คนพยายามสอนท่านให้อ่าน “ลาอิลาฮ่า อิลลัลลอฮฺ” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด
นอกจากอัลลอฮฺ) ซึ่งท่านก็พูดเพื่อแต่ว่า “ไม่” “ไม่” จนกระทั่งเมื่อท่านเริ่มมี
สติ เราจึงได้สอบถามเกี่ยวกับคำตอบของท่าน ท่านจึงเล่าให้ฟังว่า

มีชัยภูอน ๒ ตัว มาหาฉัน จากทางขวา และ ทางซ้าย ตัวหนึ่งบอกว่า ตาย
อย่างยิวดีกว่านะ เพราะเป็นศาสนาที่ดีที่สุดในขณะที่อีกตัวบอกว่าจงตาย
อย่างคริสต์ซี เพราะคือศาสนาที่ดีที่สุด ฉันจึงบอกว่า: ไม่ ไม่”

ครับ นี่เป็นเรื่องเล่า ที่มีการรายงานมา จริงอยู่ที่ไม่ใช่ทั้งอัลกุรอาน หรือ อัล
อะดิษ แต่มันมาจากคนที่มีความน่าเชื่อถือ และมันก็ไม่ใช่เรื่องที่เกินเลย

จากเรื่องนี้ สังเกตไหมครับ ว่า แผนการณ์ของชัยภูอนน่ากลัวมาก

เพราะ ถึงแม้จะไม่สามารถล่อลวงให้ท่านอะฮ์มัดตกศาสนาได้ แต่มันก็ทำให้ท่าน
พลาดการกล่าวชะฮาดะฮ์ในขณะที่มีคนมาสอนได้ !!

ครับ ชัยภูอนได้วางแผนมากไว้หลายชั้น หลายตา อาจวางแผนไม่ให้คนใกล้ชิดตายได้
กล่าว “ชะฮาดะฮ์” อาจไม่ให้ได้ “เตาบะฮ์” อาจทำให้ “หลงผิด” และอาจจะทำ
ให้คนเป็นที่ยังอยู่ หลงผิดด้วยการตายของผู้ที่จากไป

“ทุกการล่อลวง สุดความสามารถที่มันมี”

นักวิชาการหลายต่อหลายท่านจึงต่างพากันเตือนด้วยความเป็นห่วง ไม่ว่าจะ
ท่าน อิบน์ญะซี ท่านอับดุลมุฮัมมัด (ขออัลลอฮ์เมตตาพวกท่าน) เป็นต้น
ชะกะรอตตุลมาตุ และการมาล่อลวงของชัยภูอนก่อนสิ้นใจ เป็นหนึ่งในเรื่อง
ที่ว่า “พลาดทีเดียว ไม่มีโอกาสแก้ตัว อีกเลย”

รูปแบบที่เจออาจแตกต่างกัน แต่ทุกคนมีโอกาสเจอเท่ากันหมดทุกคน

ใช้ครับ ไม่เว้น แม้แต่ “ตัวผม” และ “ตัวคุณเอง”

وَقُلْ رَبِّ اعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

และจงพูดเตือนใจว่า “พระเจ้าผู้อภิบาลของผม ขอความคุ้มครอง
ต่อท่านให้พ้นจากอันตรายของชัยบาดาลของชัยภูม

وَأَعُوذُ بِكَ رَبُّ أَنْ يَحْضُرُونِ

และขอความคุ้มครองต่อท่าน โอ้พระเจ้าผู้อภิบาลของผม จาอันตรายที่
พวกมันจะมาหาผม”

ซูเราะฮ์ อัลมูอฺมินูน (๙๗-๙๘)

ก่อนลาจาก

แต่ ... ผู้ที่กำลังจากไป

ความรู้สึกนึกคิด เจือความรู้สึกผิด ตลอดจนอารมณ์หลากหลายที่พรั่งพรู
ออกมาในยามดูใจคนใกล้ตาย

“ไม่เจอกับตัว ย่อมไม่รู้”

ยิ่งตระหนักถึงบรรยากาศความเศร้าโศกเสียใจรอบข้าง ตลอดจนสีหน้าของ
บุคคลต่างๆ ที่มาเยี่ยมดูอาการ

ยิ่งใกล้ชิดกับคนใกล้ตายเพียงใด ความรู้สึกต่างๆ ยิ่งรุนแรง ทาโกม

ถึงเราที่คิดเรื่องของตัวเอง และเราที่ไปคิดแทน “ผู้ที่ใกล้จะจากลา”

ความน่าสะพรึงกลัวของสิ่งที่เขากำลังเจอ สิ่งที่เขากำลังจะได้เจอ และสิ่งที่เราก็
ต้องเจอ ...

“ช่วงเวลาที่รอคอย...” รอคอย... อย่างหวั่นเกรง!!

“เขาจะรู้สึกอย่างไรบ้างหนอ?” “เขาจะเป็นอย่างไรบ้าง?” แล้ว เมื่อถึงเวลาของ
เราล่ะ?

...เขาอาจจะนำเราไปก่อน แต่คงอีกไม่นานนักหรอก ก่อนที่เราจะตามไป

เวลาช่างผ่านไปไวเหมือนที่ “มัน” เป็นมาตลอด

ช่วงใกล้ลาจาก

เป็นช่วงเวลาที่ “ไม่ควร” มีใคร ต้องเผชิญกับ “มัน” ตามลำพัง

เดิมพันมันสูง

เตือนตน บางท่านอาจไม่รู้ว่า การเยี่ยมผู้ป่วยเป็น วาจิบกิฟาอี กล่าวคือ หากมีผู้ป่วยแต่ไม่มีใครไปเยี่ยม มุสลิมทุกคนที่รู้ข่าว จะถูกเอาผิดจากอัลลอฮ์

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ * فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ
الْحُلُقُومَ * وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ

และพวกเจ้าได้ตอบแทนแก่ข้าเจ้าด้วยสิ่งต่างๆ ที่ได้รู้รับมาจากอัลลอฮ์
ด้วยคำปฏิเสธศรัทธาต่อพระองค์กระนั้นหรือ?

จนเมื่อวิญญาณได้มาถึงคอหอย ในขณะที่พวกเจ้าเองกำลังดูอยู่ [เมื่อ
นั้นพวกเจ้าจะสามารถยับยั้งไม่ให้วิญญาณออกจากร่างได้ไหม?]

แต่ เธอ ผู้เป็นที่รักของฉัน

เพราะ รัก จึงต้อง ทำใจ ไว้ด้วย

เรา ในฐานะผู้ดูใจคนใกล้ตายนั้น มีสิ่งดีๆ มากมาย ที่เราพอจะทำให้ “คนใกล้ตายที่เรารัก” ได้ แน่แน่นอนว่าเราไม่ได้แข่งชักให้เขาเสียชีวิต หากแต่การที่เราไม่ยอมทำใจ และเพื่อใจไว้บ้าง อาจเป็นการทำให้ผู้ที่กำลังจะตายพลาดโอกาสที่ดีที่สุดในชีวิตของเขาก็เป็นได้

สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างแรก ที่เราต้องพยายามทำให้ได้ ก่อน “การจากลา” คือ การสอนผู้ใกล้ตายให้ได้อ่าน “กะลิมะฮ์” **ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์** เพื่อที่จะได้เป็นหลักประกันว่าสวรรค์จะเป็นที่พำนักของเขาแน่นอน ถึงแม้ว่าเขาอาจต้องผ่านอะไรบางอย่างก็ตาม ดังฮะดีษในบันทึกของอิมามมุสลิมที่ว่า

عن أبي سعيد، وأبي هريرة -رضي الله عنهما- قالاً:

قال رسول الله -صلى الله عليه وسلم-: «لقنوا

موتاكم لا إله إلا الله» رواه مسلم والأربعة

وزاد ابن حبان، وجماعة بإسناد جيد: «فإنه من كان آخر

كلامه: لا إله إلا الله يوماً من الدهر؛ دخل الجنة، وإن

أصابه ما أصاب»

“จงสอนผู้ [ในลับ] ตายของพวกท่าน ให้อ่าน “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์”
[ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์]”

ซึ่งในขั้นถัดของอิมาน อิบนุฮิบบาน และอีกหลายท่านมีต่อไปอีกว่า

“เพราะแท้จริง ใครที่คำพูดสุดท้ายของเขา คือ ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์
ชีวิตหนึ่งเขาจะได้เข้าสวรรค์ ถึงแม้เขาต้องเจออะไรที่เขาต้องเจอ
ก่อนก็ตาม”

หมายเหตุ คำว่า “เมตตา” ใน ะดีษนี้ น่าจะหมายถึง คนใกล้ตาย มากกว่า
คนที่ตายไปแล้ว เพราะสำนวนที่ใช้ว่า “คำพูดสุดท้ายของเขา” และจาก
หลักฐานที่คล้ายคลึงกันอีกหลายบทที่พบว่า ท่านนบี (ขออัลลอฮ์เมตตาและ
ความสันติแก่ท่าน) และบรรดาศอฮาบะฮ์ (ขออัลลอฮ์พอใจพวกท่าน) สอนแต่
คนที่ใกล้จะตาย และยังไม่พบว่ามีสายรายงานศอฮิฮฺบทใดที่มีการสอนคนที่ตาย
ไปแล้ว อัลลอฮุอะอ์ลัม

ครับ การสอนกะลิมะฮุชะฮาดะฮ์ คือการพยายามให้คำพูดสุดท้ายในชีวิตของ
ผู้ตาย คือ “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์) จาก
หลักฐานที่กล่าวมาข้างต้น

มาดูความอ่อนโยนของท่านนบีเวลาที่ท่านสอนกะสิมะฮฺให้คน
ใกล้ตายกันครับ

عَنْ أَنَسٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَادَ رَجُلًا
مِنَ الْأَنْصَارِ فَقَالَ : (يَا خَالُ ، قُلْ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . قَالَ : خَالُ
أَمْ عَمٌ ؟! قَالَ : بَلْ خَالُ . قَالَ : وَخَيْرٌ لِي أَنْ أَقُولَهَا ؟!
قَالَ : نَعَمْ) رواه أحمد (١٣٤١٤) وقال الألباني في أحكام
الجنائز : إسناده صحيح على شرط مسلم .

จากท่านอานัส แท้จริงท่านรอซูลได้เยี่ยมไข้ชายชาวอันศอรคนหนึ่ง
ท่านได้กล่าวว่า “น้ำครั้น บูดหรือ ลาอิลาฮ่า อิ้ลลัลลอฮฺ” ชายคนนั้น
บูดว่า “น้ำ หรือ ว่า อ่า นะ?” ท่านนบิได้กล่าวว่า “น้ำ ครั้น” ชายผู้นั้น
กล่าวว่า “บูดแล้วจะดีกับฉันหรือ?” ท่านนบิได้กล่าวว่า “ครั้น”
บันทึกโดยอิมามอะฮฺมัด

ครับ ผู้ที่สอนอ่านกะสิมะฮฺต้องใจเย็น และในขณะเดียวกัน อย่าได้เข้าชิดคนใกล้
ตายมากเกินไป เพราะประเด็นมีเพียงว่าขอให้ผู้ใกล้ลาจากได้กล่าวออกมาเป็น
คำพูดสุดท้ายของเขา เพียงแค่นั้น

เมื่อตอนที่ท่านอัลลอฮ์ บิน อัลมุบาร็อก ไกลเสียชีวิต มีชายคนหนึ่งสอนให้ท่านอ่าน “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” หลังจากนั้นก็เข้าซีให้ท่านอ่านครั้งแล้ว ครั้งเล่า ท่านจึงพูดขึ้นมาว่า “คุณไม่ได้กำลังทำสิ่งที่ดีนะ และฉันกลัวว่าคุณจะไปทำร้ายมุสลิมคนอื่นหลังจากฉัน เวลาคุณจะสอนให้ฉันกล่าว กะลิมะฮ์ หากฉันกล่าวไปแล้ว และไม่ได้พูดอะไรหลังจากนั้น ก็ให้ปล่อยฉันไว้ แต่หากฉันพูดอะไรต่อ ก็ค่อยสอนเพื่อให้มันเป็นคำสุดท้ายของฉัน”

ย៉ันะคริบว่า การดูแลคนใกล้ตายเป็นสิ่งสำคัญ และสิ่งที่เราต้องพยายามทำให้ได้คือ ทำให้คำพูดสุดท้ายของเขาก่อนตาย คือ “ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” เพื่อเป็นหลักประกันให้แก่เขาในโลกหน้า

บางท่านอาจจะลำบากใจที่จะสอน เพราะรู้สึกเหมือนไป “แข่งเขา”? แต่ในความเป็นจริง มุสลิมเรากล่าว กะลิมะฮ์ กันประจำอยู่แล้วนะคริบ ไม่ว่าจะเป็นตอนอะซาน ตอนละหมาด เวลาไม่สบายก็ควรอ่านเพื่อหวังความเมตตาของอัลลอฮ์ด้วย ดังนั้นอย่าคิดว่าเป็นการแข่งขันเลยคริบ และผู้ป่วยก็ควรเตรียมใจอ่านไว้ด้วย!!!

อย่าได้พลาดอะไรที่ต้องมาเสียใจทีหลังเลยคริบ

ขออ้อจากอัลลอฮ์ให้พวกเราทุกคน ตลอดจนคนที่เรารัก และรักเรา ได้กล่าว กะลิมะฮ์ ชะฮาดะฮ์ เป็นคำสุดท้ายในชีวิตของพวกเขาด้วย อามีน

พี่น้องที่รักครับ ช่วง “ลาจาก” ที่แสนทรมาณนี้ มีสิ่งที่เราควรกระทำ ทั้งในฐานะที่เป็น “คนอยู่ใกล้ตัว” หรือในฐานะที่เป็นเราเองที่กำลัง “จะไป”

หากเป็นเราที่กำลังจะไป

จริงอยู่ที่เราไม่รู้ว่าความตายจะมาเมื่อไหร่ แต่เมื่อใดก็ตามที่เริ่มมีสัญญาณผิดปกติ (ซึ่งเราต้องหมั่นสังเกตให้ดี) นี่คือนั่นที่ ต้อง รีบทำ ก่อนที่จะสาย

1. ทำใจ ทำใจ และ ทำใจ เพราะเมื่อต้องเจอความตายด้วยตัวเอง มัน ย่อมไม่ง่ายเหมือนที่เราคิด และมันอาจรวดเร็วจนเราไม่ทันได้ตั้งตัว!!
2. อย่าได้ตีโพยตีพายร้องคร่ำครวญ เพราะมันมีแต่จะทำให้ทุกอย่างแย่ลงทั้งต่อตัวเราและคนรอบข้าง ทั้งมันยังอาจทำให้เราพลาดสิ่งดีๆ ได้
3. รับขอกโทษคนที่เคยล่วงเกินไว้ รับจัดการหนี้สิน หากเอาอะไรของใครมา ต้องรีบเคลียร์กับเจ้าของให้ไวที่สุด เพราะมันอาจเป็นโอกาสสุดท้ายแล้ว และเชื่อผมซิ หากรอจนถึงโลกหน้า คุณนั่นแหละที่จะเสียใจกว่าใคร!!!
4. เตาบะฮู (ขอกลับตัวจากอัลลอฮฺ) ซะ ไม่ใช้เพื่อใคร เพื่อ ตัวคุณเอง
5. พยายามทำอิบาดะฮฺ เท่าที่จะทำได้ รำลึกถึงอัลลอฮฺให้มาก ขอให้คนใกล้ตัวอ่านอัลกุรอานให้ฟังหากอ่านเองไม่ไหว
6. ต้องให้มันใจว่า คำกล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮฺ) จะเป็น “คำพูดสุดท้าย” ของเรา ต่อให้ กล่าวไป แล้ว หากมีคนมาชวนคุยเรื่องอื่น ต้องรีบกล่าวใหม่ เพราะผมเจอมายะเยอะแล้ว ที่คนใกล้ตัวทำร้าย “คนตาย” เอง ด้วยการชวนรำลึกถึงความหลัง จนทำให้คำพูดสุดท้ายของคนตาย เป็นอย่างอื่นไปแทน!!

หากเราเป็นผู้รอส่ง

ยังมีอีกหลายอย่างที่เรารู้จะทำให้เขาได้ ก่อน “จากลา” กัน เช่น

๑. พยายามรักษาเขาในขอบเขตที่เราพอจะให้แก่เขาได้ อย่าให้เกินเลยความสามารถของตน แต่ต้อง “ไม่ทอดทิ้ง” ซึ่งคำสอนของอิสลามนั้นส่งเสริมให้มีการรักษาเวลาป่วยไว้ แต่ไม่ให้ยึดติดกับการรักษาจนหลงลืมการมอบหมายต่ออัลลอฮ์

๒. หาก ผู้ใกล้จาก ยังมีสติดีอยู่ ให้ชวนคุยแต่เรื่องดีๆ เตือนสติให้เขารำลึกถึงอัลลอฮ์ พยายามอย่าเอาเรื่องไม่ดีของใครไปนินทาให้ฟัง และให้หลีกเลี่ยงสิ่งที่อาจทำร้ายจิตใจ เช่น อย่าให้เขาเห็นสภาพที่เปลี่ยนของตนเอง และอย่านำภาพการเปลี่ยนแปลงของเขาในทางที่ไม่ดีไปให้คนอื่นดู และอย่าชวนเขาพูดหลังที่อ่านกะลิมะฮ์แล้ว และหากเขาอยู่ในช่วงเพ้อ ต้องอดทนและพูดจากับเขาดีๆ

๓. ดุอาขอให้เขามากๆ ขอให้อัลลอฮ์เมตตาเขา และหากเขาไม่ทำให้อ่านอัลกุรอานให้เขาฟัง จะให้ดีอ่านซูเราะฮ์ที่เขาชอบ เพื่อช่วยผ่อนคลายอารมณ์ให้เขาได้บ้าง

๔. พยายามหันเหียงคนใกล้ตายไปทางกิบละฮ์ หรือ หันผู้ใกล้ตายไปทางกิบละฮ์

๕. พยายามดูแลคนใกล้ตายอย่างใกล้ชิด หากเริ่มมีอาการทรมาณ ให้นำผ้าเปียกมาเช็ดหน้า อาจค่อยๆ ป้อนน้ำให้เขากิน เพราะจะช่วยลดความทรมาณจาก “ชะกะโรค อัสมาตุ” (ภวังค์แห่งความตาย) ได้บ้าง และหวังว่าจะช่วยยื

อ่านกะลิมะฮฺ ชะฮาดะฮฺ ได้ง่ายขึ้น เช่นเดียวกับที่ท่านบิได้ล้างหน้าของท่านใน ขณะที่ท่านกำลังเผชิญหน้ากับภวังค์แห่งความตายก่อนสิ้นใจ

อย่าทำร้ายฉัน ด้วยคำว่า “รัก”

เมื่อ “คนเป็นที่รัก” กลับทำร้าย “ผู้ตาย” เสียเอง?

ความเสียใจที่เกิดจากการ “จากลา” เป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ยิ่ง “คนรักมาก” ยิ่งเสียใจมาก

แต่ไม่ว่าจะเสียใจแค่ไหน อิสลามสอนไว้ว่า ห้ามร้องไห้ร้องไห้ดีโพลีดีพายเพราะ การจากไปของผู้ตายเด็ดขาด และนี่คือสาเหตุที่นักวิชาการหลายท่านห้ามไม่ให้ หญิงเข้าสู่สาน เพราะนางคือเพศที่อ่อนไหวง่าย และอาจเพลอใจ ร้องไห้ ร้องไห้ ครวญคราง ออกมาเกินพอดี

ร้องไห้ คร่ำครวญ มากเกินไปแล้วจะทำไ้ แหรอครับ?

เพราะท่านบิ (ขออัลลอฮฺให้พร และความสันติแก่ท่าน) เดือนเรอวีในันที่ก ของอิมามอัลบุคอรี และอิมามมุสลิม ที่ว่า

عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ : (الْمَيِّتُ يُغْذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِمَا نِيحَ عَلَيْهِ).

จากท่านอิบนุอุมร์ จากท่านอุมร์ [ขออัลลอฮฺขอใจท่านทั้งสอง]
ท่านบิกล่าวว่า “ผู้ตายจะถูกลงโทษในหลุมศพของเขาเพราะการร้อง
คร่ำครวญที่มีต่อเขา”

ไม่ได้ห้ามการร้องไห้ที่ออกมาตามธรรมชาติ แต่ห้ามสิ่งที่เกินเลยต่างหากครับ

พี่น้องที่รัก ท่านนบี คือคนที่อัลลอฮ์รักมากที่สุด ดังนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่ถูกอัลลอฮ์ทดสอบหนักที่สุด เมื่อครั้งที่ “อิบรอฮีม” ลูกชายของท่านนบีคลอดออกมาได้ไม่นาน อาการของเด็กน้อยทรุดหนักมาก ท่านนบีได้อุ้มหนูน้อยไว้แนบอกของท่าน ได้หอมแก้ม ได้โอบกอดไว้แน่น หนูน้อยค่อยๆ หายใจขาดช่วง และเสียชีวิตลงในอ้อมกอดของท่านนบี ตาทั้งสองของท่านนบีก็หลั่งน้ำตาออกมา

ท่านอับดุลเราะฮ์มาน บิน เอาวฟ ที่อยู่ในเหตุการณ์ ได้ถามท่านอย่างเป็นห่วงว่า “ท่านศาสนทูตครับ ท่านเป็นอย่างไรบ้าง?”

ท่านนบีได้กล่าวว่า อิบน์เอาวฟ “มันคือความเมตตา” (ที่อัลลอฮ์ให้บ่าวได้ร้องไห้เวลาเสียใจ) น้ำตาของท่านนบีได้ไหลออกมาอีก และท่านได้กล่าวว่า “ดวงตานั้นร่ำร้อง หัวใจนั้นทุกข์ระทม แต่เราจะไม่พูดนอกจากจะเป็นถ้อยคำที่ทำให้พระผู้อภิบาลของเราพอใจเรา อิบรอฮีม เอ๋ย เราเสียใจในการจากไปของลูก”

พี่น้องที่รักครับท่านนบีมีลูกชายทั้งหมด ๓ ท่าน และอัลลอฮ์ได้ทดสอบท่านนบีโดยให้ทั้ง ๓ เสียชีวิตตั้งแต่วัยเด็ก!! อัลลอฮ์อภัย!! หากเป็นเราจะทนได้ไหม?

ท่านผู้อ่านที่รัก ขออย่าได้ร้องห่มร้องไห้ ตีโพยตีพาย เกินไปนัก และต้องมีการ
ปรามกันด้วย ไม่ว่าจะเป็นช่วงที่ผู้ลาจากใกล้จะสิ้นใจ หรือ ต่อให้เขาสิ้นใจไปแล้ว
ทั้งนี้เพื่อเขาที่เรารัก

ดังที่ท่านนบีได้เตือนเราเอาไว้แล้วว่า

“เราต้องไม่พูดเว้นแต่ในสิ่งที่พระผู้อภิบาลของเราพอใจ”

ในเหตุการณ์สังหารท่านอุมัร หลังจากที่ท่านอุมัรถูกแทง หมอได้พยายามป้อน
นมให้ท่านอุมัรแต่กลับพบว่าน้ำนมที่ป้อนไหลออกมาจากแผลที่ถูกแทงของท่าน
(เป็นสัญญาณว่าท่านไม่รอดแล้ว) หมอจึงได้พูดกับท่านอุมัร (ขออัลลอฮ์
พอใจท่าน) ว่า “โปรดกล่าว ชะฮาดะฮ์ (ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์) เกิด”

ท่านอุมัรได้กล่าวว่า “เขาพูดความจริงกับฉัน หากเขาพูดอย่างอื่น ฉันจะไม่
เชื่อเขาแน่นอน”

ผู้คนรอบข้างท่านต่างร่ำไห้เมื่อได้ยิน (ข่าวร้ายดังกล่าว)

ท่านอุมัรได้กล่าวว่า “ใครที่ร้องไห้ ขอให้ออกไปเถิด พวกคุณไม่เคยได้ยินที่ท่าน
นบีพูดหรือ? ที่ว่าผู้ตายจะถูกลงโทษด้วยการร่ำไห้ของพวกพ้องของเขา”

บันทึกโดยอิมาม อะฮฺมัด

เพราะ เรา คือ มุสลิม เพื่อ ให้อัลลอฮ์ รัก

หากรักเค้านจริง เมื่อเขาเสียชีวิตไปแล้ว ให้ปิดตาเขา ดังที่มีบันทึกในหนังสือของท่านอิมามมุสลิม ท่านนบีมักกล่าวว่า “เมื่อวิญญาณถูกเก็บ ดวงตาจะมองตามไปด้วย”

ดังนั้น การที่ผู้ตายตาเหลือก จึงถือเป็นเรื่องปกติในมุมมองของมุสลิม

และอย่าได้ลืม ให้รัดคางศพไว้ เพื่อไม่ให้ปากเปิด (ดังที่ท่านอุมม์ได้สั่งเสียลูกชายของท่านไว้) ต้องให้เกียรติแก่เขา อย่าทำอะไรที่จะทำให้เขาอาย

และไม่ว่าจะกระทำการอะไรกับเขา ต้องทำอย่างอ่อนโยน และเบามือ เพราะท่านนบิได้เตือนไว้ว่า “การหักกระดูกของคนตายก็เหมือนการหักกระดูกของคนเป็น”

ผู้อ่านที่รัก รับผิดชอบศพของเขาให้เร็วที่สุด และอย่าได้นำเอาเรื่องที่ไม่ดีใดก็ตามของผู้ตาย รวมทั้งเหตุการณ์ไม่ดีที่เกิดขึ้นในขณะที่จัดการศพของผู้ตาย ไปเล่าขานด้วยต่อ เพราะท่านนบีมักกล่าวว่า “จงพูดดีถึงเขา เพราะเขาจะปลอดภัยด้วยการที่ครอบครัวของเขาพูดดีถึงเขา”

ที่สำคัญ คำสั่งเสีย และ หนี้สิน คือ สิ่งที่จะตรึงกรรมานวิญญาณผู้ตาย จนกว่าจะได้รับการสะสาง!! ดังนั้น จัดการหนี้สินของผู้ตายให้เรียบร้อย และให้ทำตามคำสั่งเสียของผู้ตาย トラบที่คำสั่งเสียนั้นไม่ขัดกับหลักการอิสลาม

จะรักกันจริงไหม วัดกันที่ตอนจากลานี้แหละครับ

...จนกว่าจะถึงเวลาของพวกเขา

วัลลอฮุอะอฺลัม (อัลลอฮ์คือผู้ที่รู้ดีที่สุด)

สารบัญ

บทนำ	1
ความจริงที่หนีไม่พ้น	2
บททดสอบสุดท้ายของมนุษย์	5
เพราะมุสลิมเราตัดสินกันที่ “ตอนจบ”	14
เผชิญหน้าครั้งสุดท้าย กับ “ศัตรูถาวร”	20
ก่อนลาจาก	26
แต่ เธอ ผู้เป็นที่รักของฉัน	28
อย่าทำร้ายฉัน ด้วยคำว่า “รัก”	34

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ
مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ [๒ : ๒๘๑]

และจงเกรงกลัววันที่พวกเจ้าจะต้องกลับไปหาอัลลอฮ์ จากนั้นทุกคน
ชีวิตจะได้รับผลตามที่ได้ขอจนเขาพอใจ (อย่างไม่มีขาดตกบกพร่อง)

และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

อัลบะอะอ์ฮอซอฮ์ : ๒๘๑

สายด่วนอีเอสแอลที 094-730-0660 (ทุกวัน)

<https://www.facebook.com/icarecall/>

Busayaphol@hotmail.com